

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De nummarijs iudicibus, & iniquè iudicantibus. cap. xcviij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A compertum habeo, ut quæ ad debitam gratiam referendam homines moueat: cum uimirum in supplicij inferendi potestate veniam dantes, eum, cui ignouimus, uelut pudore quodam ad beneuolentiam nostram pertrahimus.

Alijs nocendo robur haud monstra tuum:

Verum iuuando, si Deum sequi cupis.

Est eius istud, qui suum norit genus.

Facile at necarint, & trygon, & scorpius.

Ne repente feriamus (non enim id conducit) uerum ijs, qui peccant, terrore castigatis, tum demum id agamus, ut humanitate atque clementia superiores simus.

B queat, tum demum, quanta cum auctoritate uoluerit, omnes eos, quibus preest, uel punire poterit, uel ipsis ignoscere.

Qui iudicis partibus fungitur, hic reo dominetur necesse est.

Hoc iudex nosse debet, se diuini iudicij administrum esse: nec in arbitrio suo ac potestate positum esse, ut pro libitu sententiam ferat, ac reis admissa flagitia remittat.

Imperium administrabo, ut bonus antistes, non ut tyrannus. Etenim nominis honore contentus ero: at consilium in quouis negotio cunctis dabo.

DE NUMMARIIS IUDICIBVS, ET INIQVE
iudicantibus. CAP. XCVIII.

C GNIS exuret domos eorum qui munera suscipiunt. Ira super impios erit ob impietatem munerum quæ acceperunt.

Muta fiant labia dolosa, quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem in superbia. Si uerè utique iustitiam loquimini, rectè iudicate filij hominum. Usquequò iudicatis iniquitatem, & facies peccatorum fumitis? Iudicate pupillo & egeno, &c.

D isperdit seipsum qui munera accipit. Qui accipit dona in sinu iniquitatis, non dirigentur uia eius. Victoriæ & honorem acquirit, qui dat munera: animam autem possidentium auferit. Argentum, quod cum dolo datur, perinde ac testa reputandum est.

Qui iniustum iustum, & iustum iniustum pronunciat, immundus & abominabilis est Domino. Qui dicit impio, iustus es, maledictus populis erit, & exosus inter Gentes.

Vendidit pro argento iustum, & pauperem pro calceamentis. Qui conterunt super puluerem terræ capita pauperum, & uiam humilium declinant.

Quid siluistis impietatem, & iniustitias eorum uindemiastis? Cadent principes eorum gladio propter inscitiam linguæ suæ.

Heu, anima mea, quia perit sanctus à terra, & rectus in hominibus nõ est. Omnes in sanguine iudicant, uir fratrem suum ad mortem uenatur. Malu manuum suarum dicunt bonu: princeps postulat, & iudex pacificos sermones locutus est.

E Vos declinastis de uia, & multos imbecilles reddidistis. Et ego dedi vos contemptos in omnibus Gentibus, pro eo quòd accepistis munera in lege.

Factum est iudicium, & contradictio potentior. Propter hoc lacerata est lex, & non peruenit usque ad finem iudicium, quia impius præualet aduersus iustum.

Principes eius in ea sicut leones rugientes: iudices eius sicut lupi Arabia.

Principes tui infideles, socij furum, Omnes diligunt munera, sequuntur retributiones. Pupillo non iudicant, & causa uiduæ non ingreditur ad illos. Dabo pueros principes eorum: & illufores dom nabuntur eis. Cum extenderitis manus uestras, auertam oculos meos à uobis: & cum multiplicaueritis orationem, non exaudiam. Manus enim uestræ sanguine plenæ sunt. Væ qui iustificatis impium pro muneribus, & iustitiam iusti auferitis ab eo. Propter hoc sicut deuorat stipulam lingua ignis, & calor flammæ exurit: sic radix eorum quasi fauilla

crit, & germen eorum quasi puluis ascendet. Abiecerunt enim legem Domini exercituum, & eloquium sancti Israël blasphemauerunt. Væ qui condunt leges iniquas, & scribentes iniustitiam scripserunt: vt opprimerent in iudicio pauperes, & vim facerent causæ humilium populi mei: vt essent viduæ præda eorum, & pupillos diriperent. Quid facietis in die visitationis, & calamitatis de longè venientis? Ad cuius auxilium confugietis? & vbi derelinquetis gloriam vestram? Quid vos iniuria afficitis populum meum, & faciem pauperum confunditis? Væ qui dicitis bonum malum, & malum bonum, ponentes lucem tenebras, & tenebras lucem.

Hier. 1.5. In manibus tuis inuentus est sanguis animarum innocentum. Causam viduæ non iudicarunt, causam pupilli non direxerunt, & iudicium pauperum non iudicauerunt. Nunquid super his non visitabo, dicit Dominus? aut super gentem huiusmodi non vlsciscetur anima mea? Oculi eorū non boni, nec corda eorum recta: sed ad auaritiam, & ad effundendum sanguinem innoxium, & ad calumniā, & iniustitiam, & ad cædem faciendam. Humiliaisti sublimem, & exaltaisti humilem. Iniustitiam hanc reputabo, dicit Dominus.

Ezech. 22. Principes eius in medio eius quasi lupi rapiētes prædam, ad effundendum sanguinem, & auarè lucra sectanda. Prophetæ autem eius liniebant eos absque temperamento. Inter sanctum & inter prophanum non habuerunt distantiam, & inter pollutum & mundum non intellexerunt. Animæ populi mei deprauatæ sunt, & capiebant animas eorum. Et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei, & fragmen panis, vt interficerēt animas quæ non moriuntur, & viuificarent animas quæ non viuunt.

Sap. 6. Iudicium durū in his qui præsumunt fieri: fortioribꝰ autē fortior instat cruciatio.

Eccli. 20. Xenia & dona excæcant oculos iudicum.

Rom. 2. Inexcusabilis es, ô homo, qui iudicas. In quo enim alterum accusas, te ipsum condemnas. Scimus autem, quia iudicium Dei est in veritate aduersus omnes qui talia agunt. Putas autem quòd tu effugies iudicium Dei?

Basilii. Qui veram iustitiam in animo suo antè insidentem non habet, sed aut pecuniis corruptus est, aut amicitia fauet, aut inimicum vlsciscitur, aut potentia & autoritate commouetur, iudicium dirigere non potest. Ad quem Psalmista dicturus est, Si verè utique iustitiam loquimini, rectè iudicate filij hominum.

Naſ. Hoc plerisque iudicibus hac tempestate accidere videmus, vt sublimibus viris magna flagitia promptius condonent, quam minima humilibus & abiectis.

Iust. A. Extrema est miseria, non robori suo, verum aliorum imbecillitati confidere.

Anton. Idem possunt principes, qui opinionè veritati anteposunt, quod prædones in solitudine, Voluptatis potius quam virtutis amatores extiterunt, segnitieque & inertia torpuerunt, nec imperij decus à reprehensione liberum conseruarunt.

Nilus. Forensia studia variis peccatis subministrant, innumera videlicet patrocinijs, qui iniuriam alijs inferunt, nanciscentes.

Chrys. Et in principes, & in iudices, accuratissime inquiretur. Atque cognoscetur, an ius corruerint, an vel gratia ducti, vel odio commoti, litigantibus sententiam tulerint: an verborum illecebris delinuti, remissiores, quam oportebat fuerint, an maleuolo animo atque ultionis cupido, ijs qui nihil sceleris admiserant, calumnias struxerint.

Iniquus index contaminata est conscientia.

DE PROBIS SERVIS. CAP. XCIX.

Pro. 17.14

ERVS prudens dominabitur stultis dominis. Serua sapienti prosperi erunt actus: & dirigetur via eius. Sapientes serui dominis mutuabunt. Dulcis est somnus serui, siue parum, siue multum comedat.

Non